

stemmelser har kunnet gaa med til dem, er det kun, fordi der paa givne Tidspunkter kunde være Fare for, at man kom endnu længere ned med Maksimalhastigheden.

Med Hensyn til Skatten har jeg, som det fremgaar af min Betænkning, søgt at faa den lagt om paa et andet Grundlag. Jeg mener, det er uretfærdigt, at en Mand skal betale lige meget i Skat, hvad enten han bruger sit Automobil lidt eller meget, hvad enten han slider mere eller mindre paa Vejene, og jeg har henvist til, at der maatte kunne findes et retfærdigt Grundlag for Beskatningen gennem en Banderoleskat paa Gummiringe. Der er ogsaa af Udvalget indhentet Oplysninger fra Finansministeriet herom, og disse Oplysninger forekommer mig ikke at være i den Grad afskrækkende, som de har forekommet de øvrige Medlemmer af Udvalget, idet Finansministeriet jo ikke erklærede det for absolut umuligt at faa indført en Banderoleskat. Imidlertid var der ingen Stemning for det i Udvalget; ogsaa paa dette Punkt maatte jeg resignere.

Med Hensyn til de fastsatte Skattebestemmelser skal jeg først gøre den Bemærkning, at det stadig er mig noget af en Gaade, hvorfor man netop har ment at skulle have det Beløb af ca. 7,6 Mill. Kr. i Skat. Det er endnu ikke gaaet op for mig, hvordan man egentlig er kommet til det Beløb. Det skulde være et Beløb, der netop modsvarede det Slid, som Automobilerne udøver paa vore Landeveje, men de Beregninger, man her har opstillet, forekommer mig paa ingen Maade at være overbevisende. Man har haft en ordinær og en ekstraordinær Skat; disse to Skatter har man slaaet sammen, og saa har man for at faa saa meget ud af det som muligt yderligere lagt en halv Mill. Kr. til; og dette Beløb har man villet have. En Rolle ved Fastsættelsen af dette Skatteprovenu har det ogsaa spillet, at der blandt Automobilejerne har vist sig at være en vis Uenighed til Stede, idet man aabenbart fra visse Automobillkredses Side har ment, at man godt kunde komme op paa det af Ministeriet foreslaaede Provenu. Jeg tror, man har Uret i saa Henseende. Jeg tror, at de her foreslaaede Skattesatser er for høje, og at de ikke vil vise sig at svare til Formaålet, idet man jo dog trods alt maa ønske — det maa vel alle ønske — en fortsat Udvikling af Automobiltrafikken.

Af Enkeltheder indenfor Skattebestemmelserne skal jeg henlede Opmærksomheden paa, at der er en Bestemmelse, som efter min Mening er særlig grell. Det er den, at selv om et Automobil som Følge af sin Vægt

slet ikke maa køre, om jeg saa maa sige, frit, men kun kan faa speciel Tilladelse til at køre i en enkelt Kommune eller en enkelt Del af Landet, skal det paagældende Automobil alligevel betale Skat, og denne Skat skal fordeles efter de almindelige Regler. Jeg har i Udvalget gjort gældende, at det naturlige vilde være, at naar et saadant Automobil blev stavnsbundet, burde det ikke betale den høje Skat, hvis Basis er Sliddet paa Landevejene. Lad os tænke os, at det vil blive Tilfældet, ja, vi behøver ikke at tænke os det, thi det er givet, at en Del af de største Lastmotorvogne kun vil kunne faa Tilladelse til at køre i København og Frederiksberg. Disse Vogne skal ikke desto mindre betale den høje Skat, hvis Basis er Sliddet paa Landevejene. Men naar det er Tilfældet, synes jeg, det eneste rationelle havde været, at man havde gjort i hvert Fald en Undtagelse for de Automobilers Vedkommende, der ikke kommer udenfor en enkelt Kommunes Grænse.

Det har været mig en stor Skuffelse, at det af Ministeriet foreslaaede Vejraad er blevet opgivet. Naar man fra Automobilejernes Side har kunnet gaa med til, at der blev svaret en meget betydelig Skat, var det netop, fordi man erkendte, at det var rimeligt, at der blev ydet et vist Bidrag til Landevejenes Istandsættelse og Forbedring, men man rettede samtidig den bestemte Hensigt til Regeringsmyndigheden, at Skattebeløbet skulde anvendes efter en central Myndigheds, et Vejraads, Bestemmelse. Det er pure gaaet ud, og i Stedet har man faaet en Bestemmelse, der er uhyre fladt affattet, idet der kun siges, at den Afgift, som Amterne og Kommunerne faar, skal *fortrinsvis* anvendes til Vejenes Forbedring. Nu behøver man vel ikke at være meget stor Spaamand for at sige, at dette Ord „*fortrinsvis*“ vil kunne give Anledning til megen Fortolkning, og jeg skulde tage meget fejl, om ikke Følgen af, at man har afskaffet Vejraadet, vil blive, at der ikke i de enkelte Kommuner og Amter bliver gjort den alvorlige Indsats for at forbedre Landevejene, som har været hele Formaålet med at lade denne betydelige Afgift tilflyde disse lokale Myndigheder. Man er nøjedes med, at der skal afgives en Beretning, at der skal tilstilles Ministeren for offentlige Arbejder en Oversigt over Afgiftens Anvendelse. Men denne Beretning skal formentlig først afgives, *efter at man har anvendt de paagældende Beløb, og de Direktiver, der derefter kan gives til de enkelte Kommuner, vil jo ikke være af nogen særlig Betydning.* Jeg ser derfor med den største Beklagelse, at man